

гочисленнитѣ Македонци. Но когато Оивейцитѣ бѣха оставили Кадмия ¹⁾, тогазъ Македонската стража, нападна върхъ Оивейцитѣ отъ къмъ гърбитъ имъ, и ги обсадиха, тъй щото въ сражението паднаха по-много отъ Оивейцитѣ, и завладеха градътъ Македонцитѣ, послѣ удариха на обиръ и го истрѣбиха. Александръ обаче, нарочно направи това, защото мислеше че Еллинитѣ ще останатъ въ удивление за злостраданията на Оивейцитѣ и тъй уплашени щѣха да мируватъ; още и се извиняваше той като обвиняваше съюзницитѣ; защото Фокийцитѣ и Платейцитѣ бѣха наклеветили Оивейцитѣ. Послѣ отлжчи священниците, всичкитѣ приятели на Македонцитѣ, потомцитѣ на Пиндара, и ония, които се противеха на рѣшенията за въстанието, а останалитѣ Оивейци продаде ги робие, които се исчисляваха до тридесетъ хиляди душъ. Но убититѣ бѣха повече отъ шесть хиляди душъ.

§ 12. А между ония сърдцераздирателни нѣща, които ставаха въ градътъ Оиве, случи се щото една чета отъ Тракийци, като бѣха счушили вратитѣ отъ къщата на нѣкоя си прочута, и славна жена наречена Тимокдея, та четата хвана да грабва стажанието на жената; а главатаринтъ на четата насилстваше жената и я обезчести, послѣ разпитваше дали е имала нѣкаде си скрити пари. Тя сбаче, исповѣда че е имала, и завѣде

---

¹⁾ Т. е: Акрополъ, който се намираше въ Тиве.